

båndlagte kapitaler. Bestemmelserne, der ikke finder anvendelse på formue, som er erhvervet mod vederlag, må ses i forbindelse med de i § 75, stk. 1 og 2, givne bestemmelser om formueskattepligt for indtægts- eller brugsnnyderen eller i de i § 75, stk. 3, omhandlede tilfælde for giveren.

Reglen i *nr. 4* svarer til de nugældende bestemmelser. Om reglen henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 74, stk. 2 c.

Nr. 5 indeholder en regel vedrørende formueskattepligten med hensyn til kapitaler, der opspares som led i en pensionsordning. Reglen stemmer med nuværende praksis, hvorefter sådanne kapitaler er fritaget for formueskattepligt, så længe de er unddraget den pensionsberettigedes rådighed. Efter kommissionsudkastets § 56, nr. 5, 2. punktum, (bemærkningerne side 110) skulle den del af en sådan kapital med påløbende renter, som oversteg 25 000 kr., henregnes til den berettigedes skattepligtige formue. Under hensyn til, at reglen om formueskat af tilbagekøbsværdien af kapitalforsikringer er udgået, se ovenfor ad § 71, har man fundet det rimeligt at lade denne bestemmelse i kommissionsudkastets udgå. I forhold til kommissionsudkastets § 56, nr. 5, er der iøvrigt foretaget visse formulering ændringer under hensyn til de ændringer, der ved § 8 i nærværende lovforslag er foreslået i de i kommissionsudkastets § 7 anførte regler.

Til § 74.

Idet det i paragraffen fastsættes, at den skattepligtiges gæld kan fradrages ved opgørelsen af formuen, henholder man sig til den almindelige civile retlige forståelse af, hvad der skal betragtes som gæld.

I henhold til de årlige ligningslove, senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952 § 10, kan lån, der optages mod sikkerhed i livsforsikringspolicer, tegnet efter den 30. november 1939, kun bringes til fradrag i den skattepligtige formue, forsåvidt angår den del af lånesummen, der overstiger forsikringens tilbagekøbsværdi.

Denne regel betyder en skærpelse i forhold til den tidligere gældende ret, der ikke indeholdt nogen begrænsning i fradragsretten. Ligningslovens regel finder iøvrigt ikke anvendelse på forsikringer, for hvis vedkommende præmiebetalingen strækker sig over mindst 10 år; og hvis tilbagekøbs-

værdi ikke er vilkårligt forøget ved ekstraordinære præmieindskud.

Skattelovskommissionen foreslog (kommissionsudkastets § 57 — bemærkningerne side 111) en ændring i to retninger, nemlig dels, at ligningslovenes regler skulle komme til anvendelse på samtlige kapitalforsikringer, hvad enten de var tegnet før eller efter 30. november 1939, dels, at fradragsretten opretholdtes i det omfang, hvori lånebeløbet svarede til den kapitalforsikringsværdi, som debitor i medfør af reglen i kommissionsudkastets § 54, nr. 7, skulle medregne i sin skattepligtige formue.

Kommissionsudkastets lige omtalte bestemmelse er ikke medtaget i nærværende lovforslag. Dette skyldes tilsvarende hensyn, som har ført til, at reglen om formueskat af tilbagekøbsværdien af kapitalforsikringer er udgået, se ovenfor ad § 71. Da bestemmelser svarende til ligningslovenes ikke er optaget i forslaget, betyder forslaget på dette punkt en tilbageførelse til den før de midlertidige ligningslove gældende ret.

I *stk. 2 a og b* er det i overensstemmelse med kommissionsudkastet fastslået, at kautionforpligtelser og andre forpligtelser, som først bliver aktuelle, såfremt en vis begivenhed indtræder, ikke skal anses som fradragsberettiget gæld. Man har dog fundet grund til at supplere bestemmelsen i kommissionsudkastets § 57, stk. 2 b, med en regel, hvorefter der, når forholdene taler derfor, efter ligningsrådets bestemmelse kan foretages fradrag for forretningsmæssigt påtagne garantiforpligtelser med hensyn til udførte arbejder eller leverede varer, i det omfang, hvori disse forpligtelser kan påregnes at blive effektive. Trang til at foretage hensættelser til dækning af en sådan risiko vil navnlig kunne foreligge for produktionsvirksomheder og entreprenørforetagender. Adgangen til at foretage hensættelser må under alle omstændigheder betinges af betryggende bogføringsforhold. Det skal videre fremhæves, at der ikke i alle tilfælde, hvor en betydelig og påregnelig risiko foreligger, er samme begrundelse for at indrømme adgang til hensættelse. Hvis risikoen aktualisering, hvad ofte vil være tilfældet, giver sig udslag i foretagelse af reparationsarbejder indenfor garantiperioden, vil udgiften til disse arbejder, såfremt de ikke kan udskilles fra virksomhedens almindelige driftsudgifter (løninger m. v.) direkte påvirke driftsresultatet, uden at det er muligt